

בבא בתרא קנט

בן שלוח בנכסי אביו בחיי אביו, ומת - בנו מוציא מיד הלקוחות, וזו היא שקשה בדיני ממונות.

קושי: לוח מאי מפיך? ועוד, לקוחות מאי עבדתיה? אלא אי איתמר הכי

הצעה להסבר המקרה	וזו היא שקשה בדיני ממונות	דחייה – ומה קשה בזה?
בן שמכר בנכסי אביו בחיי אביו, ומת - בנו מוציא מיד הלקוחות	ולימרו ליה: אבוך מזבין ואת מפיך?	דלמא מצי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא; תדע, דכתיב: (תהלים מ"ה) תחת אבותיך יהיו בנך תשיתמו לעריט ככל הארץ
בן בכור שמכר חלק בכורה בחיי אביו, ומת בחיי אביו - בנו מוציא מיד הלקוחות	אבוה מזבין איהו מפיך? וכי תימא, הכא נמי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא, אי מכח אבוה דאבא קא אתיא, בחלק בכורה מאי עבדתיה?	דלמא מצי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא ובמקום אב קאימנא!
היה יודע לו עדות בשטר עד שלא נעשה גזלן, ונעשה גזלן - הוא אינו מעיד על כתב ידו, אבל אחרים מעידים	השתא איהו לא מהימן, אחריני מהימני?	מאי קושיא? דלמא כגון שהוחזק כתב ידו בב"ד!
היה יודע לו עדות בשטר עד שלא תפול לו בירושה	הוא אינו יכול לקיים כתב ידו, אבל אחרים יכולין לקיים כתב ידו	דלמא הכא נמי, כגון שהוחזק כתב ידו בב"ד!
היה יודע לו בעדות עד שלא נעשה חתנו, ונעשה חתנו הוא אינו מעיד על כתב ידו, אבל אחרים מעידים	הוא לא מהימן, אחריני מהימני? וכי תימא, הכי נמי כגון שהוחזק כתב ידו בב"ד, והא אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן: אף על פי שלא הוחזק כתב ידו בבית דין!	דלמא גזירת מלך היא דאיהו לא מהימן ואחריני מהימני, ולא משום דמשקר! דאי לא תימא הכי, משה ואהרן משום דלא מהימני הוא? אלא גזירת מלך הוא שלא יעידו להם, ה"נ גזירת מלך הוא שלא יעיד על כתב ידו לחותנו!
בן שמכר בנכסי אביו בחיי אביו, ומת - בנו מוציא מיד הלקוחות	ודקא קשיא לך תחת אבותיך יהיו בנך! ההוא בברכה כתיב.	

